

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. Пазарджик, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Мариана Ил. Димитрова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20215200500705 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК – *въззивно обжалване*.

Районен съд Пазарджик е сезиран с искова молба, подадена от „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление на дейността гр.София, р- н Витоша, ул. „Околовръстен път“ №260, против М. Г. ВЛ. „ЕГН *****“, с постоянен адрес в с. В., община С., ул. „Ч.“ № 5.

С Решение № 260196/ 15. 07 .2021г. на районен съд Пазарджик, постановено по гр. д. № 1517/2020г. по описа на същия съд, предявения иск е уважен частично, съобразно заключението на приетата по делото СИЕ. Присъдени са разноски в полза на ищцовото дружество, съобразно уважената част от исковете.

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство, подадена чрез назначения особен представител на страната. Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон, необоснованост и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Искането е да се отмени решението на районния съд и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора, с което се отхвърлят предявените искове.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от противната страна по въззивната жалба, чрез пълномощника на страната. В отговора се оспорва въззивната жалба. Прави се искане решението на районния съд, като правилно и законосъобразно да се потвърди. Прави се искане за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски пред въззивната инстанция.

В открито съдебно заседание страните чрез пълномощниците си поддържат становищата си.

Пазарджишкият окръжен съд, след като обсъди основанията за неправилност на съдебното решение, които са посочени във въззивната жалба, като взе предвид становището на страните и събраните доказателства пред първата инстанция, при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК, прие за установено следното:

Въззивната жалба е *процесуално допустима*.

Жалбата е подадена от *активно легитимирана страна* (ответник в производството пред районния съд).

Жалбата е подадена впреклузивния двуседмичен срок по чл.259 ал. 1 от ГПК.

В текста на чл. 269 от ГПК са посочени правомощията на въззивния съд при проверка на обжалваното съдебно решение. Посочено е ,че съдът служебно се произнася по валидността на решението . По допустимостта на решението в обжалваната му част . По останалите въпроси въззивната инстанция е ограничена от посоченото в жалбата .

Във въззивната жалба не се съдържат оплаквания за нищожност на обжалваното съдебно решение или за неговата процесуална недопустимост. Възраженията , които се правят са свързани с правилността на съдебното решение .

Разгледана по същество въззивната жалба е основателна.

В исковата молба ищеца твърди ,че на 09. 03. 2004г. между картовото предприятие „Бългериън Ритейл Сървисиз“/BRS /АД , ЕИК 130950970 и ответницата по искае сключен договор за револвиращ кредит, под формата на кредитна карта ,с определен кредитен лимит. Твърди се в исковата молба ,че по този договор и Общите условия към него ответницата е неизправна страна , тъй като не е погасила в установените срокове усвоения кредитен лимит.

В обжалваното решение ,районния съд е приел ,че страните са сключили валиден договор за издаване на кредитна карта при Общи условия . Този извод на районния съд е неправилен и необоснован,тъй като не кореспондира със събраните по делото писмени доказателства .

В текстовете на чл. 13 ал. 1 от ЗЗД и чл. 14 ал. 1 от ЗЗД е посочено ,че договора се счита за сключен в момента , в който предложението бъде прието от другата страна и приемането достигне у предложителя .

Фактическият състав по сключването на един двустранен договор е следния :

1/ Предложение (покана) от едната страна по договора до другата страна за неговото сключване; _____

2/ Предложението трябва да достигне до другата страна по договора .Това може да стане непосредствено лично , с писмо , с телеграма или опосредствено чрез трето лице ;

3/ Приемане на предложението от другата страна .Приемането трябва да е безусловно . Няма приемане , ако то става с резерви или съдържа насрещни условия .

Установено е по делото ,че на 07. 03. 2004г. ответницата по иска М. Г. ВЛ. е подала до картовото предприятие „Бългериън Ритейл Сървисиз“/BRS /АД заявление за издаване на кредитна карта . Заявлението е прието от лицето В.Н. ,служител на дружеството .В заявлението заявителя е декларирал ,че е запознат с Общите условия на договора . На гърба на заявлението се съдържат Общи условия за издаване и ползване на кредитна карта EUROLINE.

На 24. 03. 2005г. между „Бългериън Ритейл Сървисиз“/BRS /АД(продавач) и ищцовото дружество Юробанк България „АД , ЕИК 000694749(купувач) , е сключен договор за продажба на търговско предприятие по смисъла на чл. 15 и сл. от ТЗ . С този договор продавача е закупил от купувача Картовото му предприятие . Този договор обуславя активната процесуална и материална легитимация на ищцовото дружество .

С нот.покана от 23. 10. 2019г. новия собственик на предприятието , на основание чл. 15 ал. 1 от ТЗ ,е уведомил ответницата по иска за извършеното прехвърляне на предприятието , за това ,че прекратява действието на договора за издаване на кредитна карта поради неплащане на две последователни минимални месечни погасителни вноски(съответно на 25. 03. 2019г. и на 23. 04. 2019г.) , за размера на вземането и неговата изискуемост.

От доказателствата по делото съдът прави извода ,че заявлението за издаване на кредитна карта по своето съдържание представлява предложение до другата страна за сключването договор за издаване на кредитна карта . Обстоятелството ,че заявлението е прието от служител на картовото дружество води до извода ,че предложението е достигнало до другата страна .По делото липсват обаче доказателства за волеизявление от другата страна, с което предложението да е прието , както и за сключването на индивидуален двустранен договор , в който страните да са уговорили всички условия на договора (размер на кредитния лимит , условията за отпускане и погасяване на кредита ,условията за ползване на кредитната карта и срока на договора) . _____

Основното възражение на ищцовото дружество е ,че договора е сключен при Общи условия, на основание чл. 16 от ЗЗД и чл. 298 от ТЗ.

Това възражение е неоснователно .

Според посочените правни норми Общите условия представляват отнапред установени от едната страна по договора условия за неговото сключване . Те стават задължителни за другата страна , ако тя заяви писмено ,че ги приема (писмено потвърждение на Общите условия).

Не може да се приеме ,че страните са сключили валиден договор при Общи условия по следните причини :

1/Договорът при Общи условия винаги предполага сключването на индивидуален договор. Такъв договор не е сключен между страните. При индивидуалния договор условията на договора се разискват между страните и стават договорни клаузи , ако бъдат приети . При договорите при Общи условия клаузите на бъдещия договор не се разискват , тъй като са установени отнапред от едната страна по договора .За другата страна съществува възможността или да приеме общите условия , което ще доведе до сключването на индивидуалния договор или да ги отхвърли , при което индивидуалния договор не може да бъде сключен .

2/ Писменото потвърждаване на Общите условия от другата страна по договора означава ,че общите условия са приети от другата страна.С приемането им те стават задължителни за другата страна **и част от съдържанието на индивидуалния договор,каквото в случая не е сключен .**

3/В заявлението за издаване на кредитна карта заявителя М. Г. ВЛ. е декларирала единствено ,че е запозната с Общите условия на договора , **но не и че ги приема.** Ето защо не може да се приеме ,че Общите условия са станали задължителни за тази страна при липсата на писмено заявление ,че ги приема . _____

Представените по делото Месечни извлечения за дължимите суми също не могат да валидират липсата на индивидуален договор за издаването и ползването на кредитна карта .

Месечните извлечения са издадени на основание т. 9 от Общите условия .В месечните извлечения действително е посочен отпуснатия кредитен лимит и лихвените проценти при отделните транзакции с картата(Това е само част от съдържанието на договора за издаване и ползване на кредитна карта) . По своята правна природа месечното извлечение представлява волеизявление на едната страна по договора (в случая на картодържателя), което волеизявление е в изпълнение на договорните задължения на тази страна . *Това не представлява волеизявление за сключване на договор за издаване и ползване на кредитна карта(по своята правна природа този договор представлява договор за револвиращ кредит) ,нито пък съдържа условията на такъв вид договор.*

При тези данни, на основание чл. 271 ал. 1 от ГПК, решението на първоинстанционния съд ще следва да се отмени, като неправилно и незаконосъобразно . Ще следва да се постанови ново решение от въззивната инстанция , по съществото на спора , с което да се отхвърли иска на ищцовото дружество за заплащането на главница , договорна лихва , мораторна лихва и такси, като неоснователен поради недоказването му .

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК и чл. 271 ал.1 от ГПК Пазарджишкия Окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА ИЗЦЯЛО Решение № 260196/ 15. 07 .2021г. на районен съд Пазарджик, постановено по гр. д. № 1517/2020г. по описа на същия съд,вместо което постановява:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на Юробанк България „АД , ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление на дейността гр.София , р- н Витоша , ул. „Околовръстен път“ №260, против М. Г. ВЛ. ,ЕГН ***** , с постоянен адрес в с. В. , община С. , ул. „ Ч. “ № 5, за заплащане на сумите , които са посочени в исковата молба , като **НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

На основание чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК(търговско дело с цена на обективно съединените искове и на общата искова претенция до 20 000 лв. Делото е търговско на основание чл. 286 от ТЗ и чл. 1 ал. 1 т. 7 от ТЗ) решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____